

120

2013

VK&

Vyskočil Krošlák & spol. Advokátní a patentová kancelář | Voršílská 10, 110 00 Praha 1 | T +420 224 819 141 | F +420 224 816 366 | E info@akvk.cz

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE
pracoviště Hybernská 18, Praha 1
osobně: ..... obálka: *120*
Došlo dne: 21-06-2013 (3)
..... krát ..... příloh
kolky ..... podpis

Lustrum
21-06-2013

-1-

Městskému soudu v Praze
Hybernská 18
111 01 Praha 21

V Praze dne 20. 6. 2013

Žalobce: Sdružení automobilových dopravců ČESMAD BOHEMIA
IČ: 45771570
se sídlem Praha 4, Podolí, Nad sokolovnou 117/1

Zastoupen: JUDr. Františkem Vyskočilem, advokátem AK Vyskočil, Krošlák a spol., se sídlem v Praze 1, Voršílská 10

Žalovaný: Ministerstvo vnitra České republiky, se sídlem 17034 Praha 7, Nad Štolou 936/3, IČ: 00007064

**Žaloba proti rozhodnutí
Ministerstva vnitra ze dne 30.
dubna 2013 č.j. MV-48405-
4/ODK-2013**

Tříkrát

Plná moc

Přílohy dle textu

Žalovaný, jeho odbor dozoru a kontroly veřejné správy, vydal po provedeném odvolacím správním řízení dne 30. dubna 2013 pod č. j. MV-48405-4/ODK-2013 rozhodnutí (dále jen „Rozhodnutí“), kterým odvolání žalobce podaného proti rozhodnutí Jihočeského kraje – krajského úřadu, odboru legislativy a vnitřních věcí (dále jen „KÚ“) ze dne 21.3.2013, č.j. KUJCK 14709/2013/OLVV zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil. Napadené Rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 2. 5. 2013.

*Důkaz: rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 30. dubna 2013 pod č. j. MV-48405-4/ODK-2013
rozhodnutí Jihočeského kraje ze dne 21.3.2013, č.j. KUJCK 14709/2013/OLVV*

Žalobce napadá touto žalobou všechny výroky napadeného Rozhodnutí.

Napadeným Rozhodnutím zamítl žalovaný žádost žalobce o poskytnutí informací spočívajících v zaslání „kopie výkazu nákladů a výnosů z přepravní činnosti ve veřejné drážní osobní dopravě dopravce - Českých drah, a.s. za rok 2012“ (dále jen „Výkaz“) s odůvodněním, že požadované informace jsou informace, které podléhají obchodnímu tajemství ve smyslu §9, odst. 1, zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon“). Žalovaný dospěl k závěru, že se jedná o obchodní tajemství s ohledem na úpravu čl. XV, smlouvy uzavřené mezi KÚ a dopravcem (České dráhy, a.s.) ve kterém je uveden závazek KÚ, že neposkytne třetím osobám údaje dopravce bez předchozího souhlasu dopravce. Dle tvrzení KÚ dopravce považuje Výkaz za své obchodní tajemství.

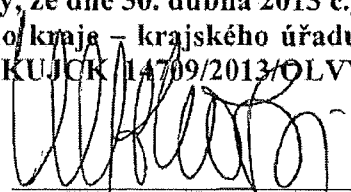
Žalobce považuje Výkaz za informaci, na kterou se vztahuje informační povinnost dle zákona č. 106/199 Sb., s ohledem na následující:

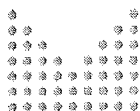
- a) pravidelné vyhotovení Výkazu je dopravce povinen doložit KÚ na základě veřejného práva - zákona č. zák. č. 194/2010 Sb., resp. dříve účinné vyhlášky Ministerstva dopravy České republiky č. 241/2005 Sb. **Obsah Výkazu je tak zdrojem informací o poskytnutí a využití veřejných prostředků, proto se na takové informace nevztahuje omezení tvrzené ochrany obchodního tajemství (§9, odst. 2, Zákona),**
- b) **doprovce – České dráhy, a.s. má veřejnoprávní povahu** jak dovodil Nejvyšší správní osud v rozsudku ze dne 8.9.2011, č.j. 9As 48/2011-129, tento **doprovce je založený a řízený státem a poskytuje veřejné služby dotované veřejnými prostředky**, má tedy povinnost strpět kontrolu veřejnosti, jakým způsobem je s takovými prostředky nakládáno.

Ustanovení smlouvy mezi KÚ a dopravcem o ochraně důvěrných informací jsou ve vztahu k poskytnutí informací dle Zákona zcela irelevantní a neplatné.

S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby nadepsaný soud rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru dozoru a kontroly veřejné správy, ze dne 30. dubna 2013 č.j. MV-48405-4/ODK-2013 a související rozhodnutí Jihočeského kraje – krajského úřadu, odboru legislativy a vnitřních věcí, ze dne 21.3.2013, č.j. KUJCK 14709/2013/OLVV zrušil.

Za žalobce

JUDr. František Vyskočil
v plné moci

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX01GU2LZ
prvotní identifikátor

odbor dozoru a kontroly veřejné správy
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 48405-4/ODK-2013

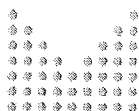
Praha 30. dubna 2013
Počet listů/stran: 5/9

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, odbor dozoru a kontroly veřejné správy, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a § 94 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „krajské zřízení“ nebo „zákon o krajích“), rozhodl o odvolání Sdružení automobilových dopravců ČESMAD BOHEMIA se sídlem Nad sokolovnou 117/1, Praha 4 – Podolí (dále jen „žadatel“ nebo „odvolatel“), zastoupeného na základě plné moci JUDr. Františkem Vyskočilem, advokátem AK Vyskočil, Krošlák a spol., se sídlem Voršílská 10, Praha 1, proti rozhodnutí povinného subjektu – Jihočeského kraje, odboru legislativy a vnitřních věcí Krajského úřadu jihočeského kraje – ze dne 21. března 2013, č. j. KUJCK 14709/2013/OLVV

t a k t o :

Odvolání s e z a m í t á a rozhodnutí povinného subjektu – Jihočeského kraje, jednajícím prostřednictvím odboru legislativy a vnitřních věcí Krajského úřadu Jihočeského kraje, ze dne 21. března 2013, č. j. KUJCK 14709/2013/OLVV, kterým byla odmítnuta žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, s e podle § 90 odst. 5 správního řádu p o t v r z u j e.

O d ů v o d n ě n í:

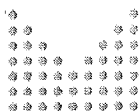
I.

Ministerstvu vnitra (dále též jako „nadřízený správní orgán“ nebo „odvolací orgán“) bylo dne 16. dubna 2013 postoupeno odvolání výše uvedeného žadatele podle § 16 InfZ proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 21. března 2013, č. j. KUJCK 14709/2013/OLVV, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací (dále též jako „napadené rozhodnutí“), a to včetně spisového materiálu (k postoupení došlo přípisem povinného subjektu ze dne 11. dubna 2013, č. j. KUJCK 19000/2013/OLVV).

Z předloženého správního spisu vyllynuly následující skutečnosti rozhodné pro posouzení napadeného rozhodnutí:

Dne 3. dubna 2013 obdržel Krajský úřad Jihomoravského kraje žádost Sdružení dopravců ČESMAD BOHEMIA, zastoupeného advokátem JUDr. Františkem Vyskočillem, o poskytnutí informací podle InfZ, a sice kopie výkazů nákladů a výnosů z přepravní činnosti ve veřejné drážní osobní dopravě dopravce – Českých drah za rok 2012. Povinný subjekt při vyřizování žádosti dospěl k závěru, že *žádané informace nelze poskytnout, neboť se jedná o informace, které podléhají obchodnímu tajemství ve smyslu § 9 odst. 1 InfZ.* proto rozhodnutím č. j. KUJCK 14709/2013/OLVV ze dne 21. března 2013 žádost odmítl. Žadatel však toto rozhodnutí napadl dne 2. dubna 2013 odvoláním. V něm argumentoval tím, že *výkaz nákladů a výnosů z přepravní činnosti ve veřejné drážní osobní dopravě nepovažuje za obchodní tajemství s ohledem na to, že jeho pravidelné vyhotovení je dopravce povinen doložit krajskému úřadu na základě zákona č. 194/2010 Sb. a související prováděcí vyhlášky.* Dále je dle jeho názoru *obsah výkazu mimo jiné zdrojem informací o poskytnutí a využití veřejných prostředků,* což vylučuje jeho ochranu jakožto obchodní tajemství. Vzhledem k tomu navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

Odvolání obdržel nadřízený správní orgán dne 16. dubna 2013. V postupovacím dopise povinný subjekt k podanému odvolání uvedl, že smlouva č. 010/09/043/00/00 o závazku veřejné služby ve veřejné drážní osobní dopravě (dále jen „smlouva“) byla uzavřena předtím, než vstoupilo v platnost nařízení (ES) č. 1370/2007, na jehož základě byl přijat zákon č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kterým se mimo jiné ruší § 39 až 39b zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů. Nicméně v přechodných ustanoveních zákona o veřejných službách, konkrétně v § 35 odst. 1, je stanoveno, že *práva a povinnosti ze závazku uzavřeného podle dosavadních předpisů zůstávají zachovány v rozsahu*

stanoveném přímo použitelným předpisem Evropských společenství a řídí se dosavadními právními předpisy. Z uvedeného tak dle názoru povinného subjektu vyplývá, že na smlouvu uzavřenou mezi Jihočeským krajem a dopravcem se nevztahuje zákon o veřejných službách. Práva a povinnosti Jihočeského kraje a dopravce se i nadále řídí smlouvy, zákonem o dráhách a příslušným prováděcím předpisem, tj. vyhláškou Ministerstva dopravy České republiky č. 241/2005 Sb., o prokazatelné ztrátě ve veřejné drážní osobní dopravě a o vymezení souběžné veřejné osobní dopravy, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“).

Pokud jde o zdůvodnění, proč je nutno požadované informace chránit jako obchodní tajemství, povinný subjekt naznal, že výkaz nákladů a výnosů z přepravní činnosti ve veřejné drážní dopravě naplňuje všechny zákonem stanovení znaky obchodního tajemství. Jedná se o ekonomické údaje dopravce obsahující strukturu nákladů např. za energii, mzdové náklady, odpisy a další nákladové položky, jakož i výnosy spojené s jednotlivými dopravními službami, tedy skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy související s podnikem dopravce. Údaje o jednotlivých položkách nákladů a výnosů, jež jsou součástí požadovaných výkazů, dokladují obchodní vztahy dopravce s jeho dodavateli. Tyto skutečnosti mají skutečnou nebo alespoň potenciální materiální či nemateriální hodnotu, neboť mohou být nepochybně velmi citlivým obchodním údajem pro společnosti zabývající se obdobnou oblastí podnikání, dobře využitelným v konkurenčním prostředí při výběru dopravce v nabídkových řízeních a sjednávání smluv o veřejných službách. Tyto údaje nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné, což ilustruje i skutečnost, že se žadatel obrátil přímo na Jihočeský kraj se žádostí o jejich poskytnutí. Požadované informace mají být podle vůle dopravce utajeny a jejich utajení je odpovídajícím způsobem zajištěno. Tuto skutečnost dopravce vyjádřil jak v předmětné smlouvě, tak i ve svém dopise č. j. 167/2009-KEN ze dne 16. 12. 2009. V něm mimo jiné uvedl, že utajení informací zajišťuje jednak tím, že přístup k požadovaným datům mají pouze zaměstnanci dopravce, kteří disponují právem přístupu k informacím důvěrným, a jednak tím, že výkazy jednotlivých objednatelů jsou k dispozici pouze zaměstnancům přiřazeným v organizační struktuře dopravce konkrétnímu objednateli.

V dopise č. j. KUJCK 1900/2013/OLVV ze dne 11. dubna 2013 taktéž povinný subjekt podotkl, že je třeba rozlišovat mezi podkladem (tj. výkazem nákladů a výnosů z přepravní činnosti ve veřejné drážní osobní dopravě), od něhož se odvíjí výše kompenzace prokazatelné ztráty a na který se vztahuje ochrana z důvodu obchodního tajemství, a vlastním poskytnutím kompenzace z veřejných prostředků. V tomto ohledu povinný subjekt prohlásil, že informace o výši kompenzace a jejím příjemci jsou ve shodě s právem na informace o hospodaření s veřejnými prostředky dostupné (§ 9 odst. 2 InfZ), nicméně žadatel o ně nepožádal.

II.

Ministerstvo vnitra se v rámci přezkumu odvoláním napadeného rozhodnutí zabývalo předně svou věcnou příslušností k rozhodnutí o podaném odvolání. Jelikož předmětné smlouvy uzavřel povinný subjekt ve své samostatné působnosti je odvolacím orgánem dle § 178 odst. 1 správního řádu a § 94 odst. 1 zákona o krajích Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že odvolání bylo podáno včas a obsahuje veškeré zákonem předepsané náležitosti. Napadené rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 22. března 2013. Odvolání povinný subjekt převzal dne 3. dubna 2013, tj. ve lhůtě stanovené v § 83 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 InfZ.

Žadatel byl v souladu s § 36 správního řádu upozorněn na možnost vyjádřit se k podkladům před rozhodnutím (viz dopis č. j. MV-48405-2/ODK-2013 ze dne 17. dubna 2013). Nicméně svého práva ve stanovené lhůtě nevyužil.

III.

Nadřízený orgán dále posuzoval, zda byl zákonný důvod pro odmítnutí žádaných informací, tj. zda povinný subjekt postupoval při jejich neposkytnutí v souladu se zákonem.

Úvodem je nutno povinnému subjektu vytknout, že předmětnou informaci – výkaz nákladů a výnosů z přepravní činnosti ve veřejné drážní osobní dopravě dopravce – Českých drah a. s. za rok 2012, nezaložil do spisu předanému odvolacímu orgánu. Jelikož struktura a obsah výkazu jsou dány příslušným právním předpisem, mohlo Ministerstvo vnitra i bez znalosti konkrétních údajů zhodnotit, zda jej lze podřadit pod pojem obchodního tajemství a přisoudit jim tak zákonnou ochranu. V souladu s vyhláškou Ministerstva dopravy č. 241/2005 Sb., vyčísluje ve výkazu dopravce tyto položky: výkonová spotřeba (zejména energie a palivo), osobní náklady (mzdové náklady a zákonné sociální a zdravotní pojištění), odpisy dlouhodobého majetku, ostatní přímé náklady, vnitropodnikové náklady, úhrada za použití železniční dopravní cesty, provozní režie, správní režie, výnosy (tržby z jízdného, ostatní tržby z přepravy, ostatní výnosy, úhrada ztráty ze žakovského jízdného), slevy poskytnuté dle výměru Ministerstva finanční, dopravní výkon v tis. vlkm a dopravní výkon v tis. místokm.

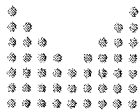
Pojem obchodního tajemství je legálně vymezen ustanovením § 17 obchodního zákoníku a jeho předmětem jsou *veškeré skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy související s podnikem, které mají skutečnou nebo alespoň potenciální materiální či nemateriální hodnotu, nejsou v příslušných obchodních*

*kruzích běžně dostupné, mají být podle vůle podnikatele utajeny a podnikatel odpovídajícím způsobem jejich utajení zajišťuje. Z uvedené definice je zřejmé, že obchodní tajemství je tvořeno znaky objektivními (obchodní, výrobní či technická povaha; souvislost s podnikem; hodnota, nedostupnost v obchodních kruzích), jakož i subjektivními či relativně subjektivními (vůle podnikatele dané skutečnosti utajovat a odpovídající zajištění utajení). S ohledem na značně širokou, resp. rámcovou definici obchodního tajemství lze výčet konkrétních skutečností, představujících obchodní tajemství, v obecné rovině uvést pouze demonstrativně, tj. uvedením v praxi nejtypičtějších případů, jak činí i odborná literatura. Jako skutečnosti obchodní povahy se tak označují např. adresáře zákazníků, případně i dodavatelů, obchodní záměry, výrobní náklady, cenové kalkulace apod.; za skutečnosti výrobní povahy lze považovat např. technologické postupy a metody, výrobní vzory a prototypy, receptury, režimy organizace práce při výrobě či montáži atd.; konečně množině skutečností technické povahy lze podřadit např. technické plány a výkresy, grafy postupu montáže apod. (v podrobnostech srov. Štenglová, Drápal, Púry, Korbel: *Obchodní tajemství, Linde Praha, a. s. 2005, s. 17*).*

Podle názoru odvolacího orgánu není pochyb o tom, že citované pojmové znaky musí být splněny kumulativně, jak vyplývá i z relevantní judikatury (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 14. března 2006, sp. zn. 44 Ca 82/2005). Povinný subjekt byl tedy v daném případě povinen zabývat se každým požadovaným údajem zahrnutým v předmětné smlouvě a vždy individuálně posoudit, zda tyto údaje splňují znaky obchodního tajemství a pouze v případě kladného závěru uplatnit u konkrétních údajů ochranu dle § 9 odst. 1 InfZ. Aplikace ochrany obchodního tajemství vůči konkrétním informacím v režimu InfZ vyžaduje, aby povinný subjekt v rozhodnutí o odmítnutí žádosti – má-li rozhodnutí dostát § 68 odst. 3 správního řádu a být přezkoumatelné – náležitě a vyčerpávajícím způsobem *odůvodnil*, proč výkaz nákladů a výnosů z přepravní činnosti ve veřejné drážní osobní dopravě považuje za obchodní tajemství a uplatňuje u něho ochranu ve smyslu § 9 InfZ. To především znamená, že povinný subjekt musí ve vztahu k této informaci, označené typovými znaky např. jako „skutečnost obchodní povahy“, vyložit, v čem spatřuje naplnění všech zákonných znaků uvedených v § 17 obchodního zákoníku.

Povinný subjekt dospěl k závěru, že objektivní znaky obchodního tajemství jsou v posuzovaném případě naplněny, tj. že se jedná o skutečnosti obchodní povahy, související s podnikem a mající objektivně posuzovanou pro podnikatele skutečnou či alespoň potenciální hodnotu. U všech skutečností uváděných ve výkaze nákladů a výnosů z přepravní činnosti ve veřejné drážní osobní dopravě lze nalézt souvislost s podnikem, neboť informují o provozu podniku dopravce. Jak vyplývá ze zákona č. 77/2002 Sb., o akciové společnosti České dráhy, státní organizaci Správa železniční dopravní cesty a o změně zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů, má dopravce postavení podnikatele s předmětem podnikání v provozování železniční dopravy. Závěr o obchodní povaze výkazu nákladů a

výnosů z přepravní činnosti dopravce lze považovat za nesporný. Teorie tradičně považuje za skutečnosti obchodní povahy např. výrobní náklady – v dané věci je povaha (části) požadovaných informací analogická, jakkoliv zde nejde o náklady výrobní, nýbrž náklady výkonu (veřejné) služby. Kalkulace předpokládaných výnosů (především tržeb) je pak skutečností podobného typu jako cenové kalkulace, které jsou jakožto skutečnosti obchodní povahy rovněž přijímány.

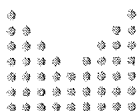
Důvodnost předpokladu, že předmětné informace nejsou v obchodních kruzích běžně dostupné, nepřímo vyplývá z faktu, že nařízením požadovaný doklad pro výpočet slouží k předběžnému stanovení výše tzv. prokazatelné ztráty, a je tedy svou povahou odhadem či kalkulací; veřejnoprávní smlouva se uzavírá na budoucí závazek veřejné služby, odhad výše prokazatelné ztráty je však její nezbytnou součástí. Skutečnost, že odhad prokazatelné ztráty nemůže být libovolný, ale v důsledku závazně stanoveného způsobu výpočtu naopak kvalifikovaný, nečiní z dané informace objektivně existující údaj (jde nanejvýš o údaj, resp. odhad objektivizovaný), který by proto měl být v obchodních kruzích apriorně dostupný.

V otázce alespoň potenciální hodnoty daných informací pro dopravce dospěl odvolací orgán k závěru, že jako měřítko hodnoty obchodního tajemství lze chápat využitelnost dané informace jinými podnikateli (s čímž souvisí riziko snížení ekonomických výsledků podnikatele). V této souvislosti lze zmínit, že v rámci příprav nového obchodního zákoníku byla zvažována mj. možnost vymezit obchodní tajemství jako „konkurenčně významné ocenitelné skutečnosti“ (srov. *Pelikánová, I. : komentář k § 17 zák. č. 513/1991 Sb.*, publikováno v *ASPI, IČ LIT 16953*). Tentýž závěr prezentuje i povinný subjekt v odůvodnění napadeného rozhodnutí, citují: *„Znalost informace o struktuře nákladů může vést rovněž např. k nekalému postupu jiných dopravců při zadávání veřejných zakázek apod. Informace dále naplňuje i znak minimálně potenciální hodnoty, neboť jde o informaci vypovídající o ekonomických informacích, která by mohla být využitelná jinými dopravci a může ovlivnit postavení na trhu v důsledku zneužití či využití těchto informací jinými podnikateli ve stejném tržním odvětví.*

Pokud jde o naplnění subjektivního znaku obchodního tajemství, povinný subjekt konstatoval vůli a zájem společnosti České dráhy, a. s. informace obsažené ve výkazu utajit, což dokládá článkem XV. předmětné smlouvy tak i sdělením Českých drah, a. s. ze dne 16. prosince 2009. Ve zmiňovaném dopise č. j. 167/2009-KEN taktéž specifikovala, jakým způsobem zajišťují jejich utajení.

Proto povinný subjekt uzavírá, že **výkaz nákladů a výnosů z přepravní činnosti ve veřejné osobní dopravě naplňuje kumulativně všechny znaky legálního pojmu obchodního tajemství a je způsobilým předmětem ochrany dle obchodního zákoníku i dle InfZ.** Odvolací orgán se s názorem povinného subjektu, že odepřené informace jsou skutečnostmi obchodní povahy, souvisejícími s podnikem společnosti České dráhy, a. s. (jež má postavení podnikatele), mají

hodnotu a nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné a jakožto obchodní tajemství nemohou být dle § 9 odst. 1 InfZ zpřístupněny, plně ztotožňuje.

Přestože Ministerstvo vnitra se závěrem povinného subjektu informace z důvodu zákonné ochrany obchodního tajemství souhlasí, musí podotknout, že vlastní odůvodnění napadeného rozhodnutí je dosti stručné. Je otázkou, proč detailnější argumenty na podporu svého rozhodnutí informace z důvodu ochrany obchodního tajemství neposkytnout uvedl až v dopise č. j. KUJCK – 19000/2013/OLVV a nikoliv v samotném rozhodnutí.

K odůvodnění napadeného rozhodnutí má odvolací orgán i další výhradu, a sice že v něm nebylo uvedeno, kdo vykonává právo k tomuto obchodnímu tajemství, tak jak to požaduje § 15 odst. 2 InfZ.

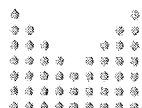
Povinný subjekt se rovněž nikoliv v odůvodnění svého rozhodnutí, ale v rámci předložení odvolání vypořádal i s možností aplikace § 9 odst. 2 InfZ na daný případ, když upozornil, že údaj o výši kompenzace jakožto informaci o hospodaření s veřejnými prostředky by poskytl. V této souvislosti je možné poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 27/2007-87, konkrétně tu část jeho odůvodnění, v níž se uvádí, že účelem zákona o svobodném přístupu k informacím je poskytnutí informace o takovém obsahu smlouvy, který má dopad na hospodaření s veřejnými prostředky. Podle názoru Ministerstva vnitra však ani takováto interpretace § 9 odst. 2 InfZ nezpochybňuje zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť odepřeny byly výhradně informace, vypovídající o nákladech a výnosech dopravce a nikoliv Jihočeského kraje. Přímý vliv na hospodaření kraje má nepochybně údaj o výši prokazatelné ztráty, kterou je kraj zavázán dopravci hradit ze svého rozpočtu; tento údaj však není předmětem napadeného rozhodnutí.

Dle názoru Ministerstva vnitra postupoval povinný subjekt v souladu s § 9 a § 15 InfZ, když neposkytl požadované informace, které jsou obchodním tajemstvím.

IV.

Postavení společnosti České dráhy a. s. jako povinného subjektu ve smyslu § 2 InfZ

Nad rámec uvedeného se odvolací orgán zabýval i otázkou, zda faktické monopolní postavení společnosti České dráhy a. s. v regionální veřejné osobní dopravě nerelativizuje ochranu požadovaných informací jakožto obchodního tajemství. V této souvislosti je taktéž třeba uvážit, zda jsou státní podniky veřejnou institucí. K tomuto problému se vyjádřil Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. I. ÚS 260/06, v němž dospěl k závěru, že u státního podniku (konkrétně Letiště Praha) převažují prvky veřejnoprávní a státní podnik je tedy veřejnou institucí. Ústavní soud

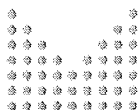
vycházel z úvahy, že v činnosti mnoha institucí se prolínají aspekty soukromoprávní s veřejnoprávními a rozhodující pro kvalifikaci instituce jako veřejné či soukromé potom je, které aspekty převažují. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 8. 9. 2011, č. j. 9 As 48/2011-129 potvrdil závěr Městského soudu o veřejnoprávní povaze společnosti České dráhy a. s. Tato společnost byla založena působením moci zákonodárné jako jedné ze složek státní moci, a jako takové má kritérium založení a vzniku společnosti vypovídající charakter. Na tomto faktu nemůže nic změnit ani skutečnost, že jí byla zákonem dána právní forma ryze soukromoprávní, tj. právní forma akciové společnosti, která podléhá úpravě obchodního zákoníku. Nadto zákon zakotvil postavení státu ve společnosti ve formě řídicího výboru. Dále Nejvyšší soud v citovaném rozhodnutí vyjádřil myšlenku, že společnost České dráhy, a. s. jako poskytovatel veřejné služby dotované veřejnými prostředky má povinnost strpět kontrolu veřejnosti nad způsobem, jakým je s takovými prostředky nakládáno (typicky tedy v otázkách veřejné osobní dopravy).

.Zákon o akciové společnosti České dráhy ani jiný právní předpis nezakládá výlučné postavení této společnosti jako poskytovatele tohoto typu přepravních služeb, a tak je současné postavení na trhu třeba považovat za aktuální faktický stav a nikoliv právní argument vylučující potenciální, jakkoliv hypotetický, přístup jiných subjektů do této podnikatelské sféry. Lze připustit existenci alternativních lokálních dopravců (příčemž i daná veřejnoprávní smlouva má místně omezený význam, neboť se vztahuje k území kraje).

Přes výsadní postavení dopravce České dráhy a. s. na trhu a jeho povinnost jakožto veřejné instituce poskytovat informace v souladu s InfZ, nelze dle našeho názoru popřít právo i takového podnikatele na ochranu obchodního tajemství. Odlišná pozice podnikatelských subjektů z hlediska InfZ nemůže sama o sobě založit jiný režim právní ochrany obchodního tajemství.

V.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti Ministerstvo vnitra zamítlo podané odvolání a rozhodnutí povinného subjektu č. j. KUJCK 14709/2013/OLVV ze dne 21. března 2013 potvrdilo.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 písm. b/ InfZ nelze odvolat.

Otisk úředního razítka

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

v zastoupení

Ing. Tomáš Pösl
zástupce ředitelky odboru

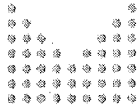
podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

1. Písemné vyhotovení rozhodnutí bude po vyznačení právní moci spolu se spisem doručeno do vlastních rukou (s dodejkou) povinnému subjektu Jihočeskému kraji, Krajskému úřadu jihočeského kraje, odboru legislativy a vnitřních věcí, U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice, k č.j. KUJCK 19000/2013/OLVV
2. Stejnopis rozhodnutí bude doručen prostřednictvím datové schránky povinnému subjektu – Jihočeskému kraji, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice, k č.j. KUJCK 19000/2013/OLVV
3. Stejnopis rozhodnutí bude doručen do vlastních rukou (s dodejkou) odvolateli Sdružení automobilových dopravců ČESMAD BOHEMIA, Nad sokolovnou 117/1, 147 00 Praha 4 – Podolí
4. Stejnopis rozhodnutí bude doručen do vlastních rukou (s dodejkou) právnímu zástupci odvolatele advokátovi JUDr. Františkovi Vyskočilovi, Voršilská 10, 110 00 Praha 1
5. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Pavla Šupková
tel. č.: 974816593
e-mail: pavla.supkova@mvcr.cz

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX01MYM2G
prvotní identifikátor

odbor právní
náměstí Hrdinů 1634/3
P.O. BOX 155/P, Praha 4
14021

Č. j. MV- 48405-10/P-2013

Praha 30. září 2013
Počet listů: 3

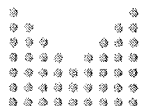
Městský soud v Praze
pracoviště Hybernská
Hybernská 18
111 21 Praha 1

K č. j.: 6A 120/2013

Žalobce: Sdružení automobilových dopravců ČESMAD BOHEMIA, IČ 45771570, se
sídlem Praha 4 - Podolí, Nad Sokolovnou 117/1
zastoupený: JUDr. Františkem Vyskočilem, advokátem AK Vyskočil, Krošlák
a spol., se sídlem Praha 1, Voršilská 10

Žalovaný: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3

Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra č.j. MV-48405-4/ODK-2013 ze dne
30.4.2013 - vyjádření žalovaného k žalobě

I.

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. dubna 2013 č.j. 48405-4/ODK-2013 a souvisejícího rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 21. března 2013 č.j. KUJCK 14709/2013/OLVV.

K žalobnímu návrhu podává žalovaný následující vyjádření.

II.

Žalovaný předně vznáší námitku místní nepříslušnosti nadepsaného soudu k rozhodování o podané žalobě, neboť dle ust. § 7 odst. 2 s.ř.s. *nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.*

V prvním stupni rozhodoval o žádosti žalobce dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen InfZ) Krajský úřad Jihočeského kraje se sídlem České Budějovice, U Zimního stadionu 1952/2. Soudem místně příslušným k projednání dané věci je tedy nikoliv Městský soud v Praze, ale Krajský soud v Českých Budějovicích.

K věci samé žalovaný uvádí.

Žalobce se dne 6.3.2013 obrátil na povinný subjekt – Krajský úřad v Českých Budějovicích (dále jen povinný subjekt) se žádostí dle InfZ, ve které požádal o poskytnutí kopie výkazu nákladů a výnosů z přepravní činnosti ve veřejné drážní osobní dopravě dopravce – Českých drah za rok 2012 (dále jen výkaz).

Povinný subjekt vydal dne 21. března 2013 pod č.j. KUJCK 14709/2013/OLVV rozhodnutí, kterým byla žádost žalobce odmítnuta.

Povinný subjekt toto své rozhodnutí vydal na základě závěru, že požadované informace podléhají ochraně obchodního tajemství ve smyslu ust. § 9 odst. 1 InfZ, a proto v souladu s ust. § 15 odst. 1 InfZ rozhodl o odmítnutí žádosti.

Povinný subjekt uzavřel za účelem zajištění dopravní obslužnosti kraje s dopravcem České dráhy, a.s. smlouvu o závazku veřejné služby ve veřejné drážní osobní dopravě a v souladu s touto smlouvou předkládá vyúčtování prokazatelné ztráty ve formě výkazu. Ve smlouvě je ustanovení o tom, že se objednatel zavazuje, že neposkytne, bez předchozího souhlasu dopravce, údaje třetím osobám. Dopravce

pak navíc objednateli sdělil svým přípisem ze dne 16.12.2009, že předmětné požadované údaje, které jsou obsahem výkazu, považuje za své obchodní tajemství ve smyslu ust. § 17 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník a nesouhlasí s jejich poskytováním třetím osobám.

Žalobce podal do uvedeného rozhodnutí odvolání ze dne 2.4. 2013, ve kterém uvádí, že nepovažuje výkaz za obchodního tajemství, a to s ohledem na to, že jeho pravidelné vyhotovení je dopravce povinen doložit povinnému subjektu na základě zákona č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících a související prováděcí vyhlášky. Obsah výkazu je mimo jiné zdrojem informací o poskytnutí a využití veřejných prostředků, takže se na něj nevztahuje tvrzená ochrana obchodního tajemství dle InfZ.

Žalovaný po posouzení věci vydal dne 30.dubna 2013 pod č.j. MV-484-4/ODK-2013 rozhodnutí, kterým odvolání odmítl a rozhodnutí povinného subjektu potvrdil.

Do rozhodnutí byla žalobcem podána u Městského soudu v Praze dne 21.6.2013 žaloba.

III.

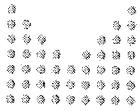
V podané žalobě žalobce argumentuje stejně jako v odvolání do rozhodnutí povinného subjektu a dále uvádí, že dopravce – České dráhy, a.s. má veřejnoprávní povahu, je založený a řízený státem a poskytuje veřejné služby dotované veřejnými prostředky, má tedy povinnost strpět kontrolu veřejnosti jakými způsoby je s takovými prostředky nakládáno.

Žalovaný odkazuje v podrobnostech na obsah svého rozhodnutí ze dne 30.4.2013 č.j. MV-484-4/ODK-2013 a k věci doplňuje.

Žalobce namítá, že obsah výkazu je zdrojem informací o poskytnutí a využití veřejných prostředků, a proto se na něj dle § 9 odst. 2 InfZ nevztahuje omezení z důvodu ochrany obchodního tajemství.

Povinný subjekt i jeho nadřízený orgán se ve svých rozhodnutích s možností aplikace § 9 odst. 2 InfZ, dle našeho názoru, dostatečně vypořádaly. Nicméně je třeba znovu zdůraznit, že byly odepřeny výhradně informace o (předpokládaných) nákladech a výnosech dopravce a nikoliv Jihočeského kraje.

Formu výkazu stanoví vyhláška Ministerstva dopravy České republiky č. 241/2005 Sb. v § 3, dle něhož se výše prokazatelné ztráty stanoví jako rozdíl mezi vyšší ekonomicky oprávněných nákladů zvýšených o přiměřený zisk a celkovými výnosy z

provozování veřejné drážní osobní dopravy vlaky regionální a celostátní dopravy, přičemž podrobné členění ekonomicky oprávněných nákladů a výnosů je uvedeno ve výkazu nákladů a výnosů z přepravní činnosti ve veřejné drážní osobní dopravě, jehož vzor je v příloze číslo 1 této vyhlášky.

Výkaz nákladů a výnosů z přepravní činnosti ve veřejné drážní osobní dopravě tedy není informací o rozsahu a příjemci veřejných prostředků, a proto na něj ustanovení § 9 odst. 2 InfZ nelze aplikovat.

Tento názor opírá žalovaný i o rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 27/2007-87, v němž se uvádí, že účelem zákona o svobodném přístupu k informacím je poskytnutí informací o takovém obsahu smlouvy, který má dopad na hospodaření s veřejnými prostředky. Podle názoru žalovaného však ani taková interpretace § 9 odst. 2 InfZ nezpochybňuje zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť požadované informace se týkaly, jak již bylo vysvětleno výše, pouze (předpokládaných) nákladů a výnosů dopravce a nikoliv Jihočeského kraje. Přímý vliv na hospodaření kraje má nepochybně údaj o výši prokazatelné ztráty, kterou je kraj zavázán dopravci uhradit ze svého rozpočtu; tento údaj však nebyl předmětem napadeného rozhodnutí.

Žalobce dále tvrdí, že České dráhy, a. s., co by dopravce založený a řízený státem, poskytující veřejné služby dotované veřejnými prostředky, má povinnost strpět kontrolu veřejnosti.

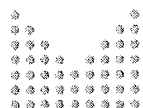
Žalovaný nezpochybňuje povinnost této veřejné instituce poskytovat informace o svém hospodaření v souladu s InfZ, avšak tím nemůže být automaticky popřeno právo dopravce na ochranu obchodního tajemství.

Přes převahu veřejnoprávních prvků v právním postavení společnosti České dráhy, a.s. (což potvrdil i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. září 2011, č. j. 9 As 48/2011-129) nelze opominout, že jí byla zákonem dána právní forma ryze soukromoprávní, tj. právní forma akciové společnosti, která podléhá úpravě obchodního zákoníku.

V napadeném rozhodnutí se žalovaný zabýval i související otázkou, zda faktické monopolní postavení společnosti České dráhy, a. s. v regionální veřejné osobní dopravě nerelativizuje ochranu požadovaných informací jakožto obchodního tajemství. Vzhledem k tomu, že zákon o akciové společnosti České dráhy, a.s., ani jiný právní předpis, nezakládá výlučné postavení této společnosti jako poskytovatele tohoto typu přepravních služeb, neexistuje žádný právní argument vylučující potenciální, jakkoliv hypotetický, přístup jiných subjektů do této podnikatelské sféry.

Po provedeném právním rozboru dospěl žalovaný k přesvědčení, že odlišná pozice podnikatelských subjektů z hlediska InfZ nemůže sama o sobě založit jiný režim

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

právní ochrany obchodního tajemství. Jinak řečeno, nepovažuje veřejnoprávní charakter akciové společnosti České dráhy a její momentální faktické monopolní postavení na trhu, za legitimní důvody prolomení ochrany obchodního tajemství.

IV.

Na základě shora uvedených skutečností nelze označit rozhodnutí žalovaného ze dne 30. dubna 2013 č.j. MV-484-4/ODK-2013 za nezákonné a proto žalobce navrhuje, aby soud podanou žalobu jako nedůvodnou v celém rozsahu zamítl.

Cestou poštovní přepravy zasíláme soudu originál spisu MV-48405/ODK-2013.

JUDr. Ivana Pecháčková
ředitelka odboru právního
podepsáno elektronicky

